

Nyt Europa om EU's indre marked:

- Nyt Europa er tilhængere af videreudviklingen af et fælles indre marked i EU, hvor fjernelse af handelshindringer går hånd i hånd med opbygningen af stærke fælles politikker, der sikrer miljø, klima, forbrugerbeskyttelse og lønmodtagerrettigheder, dyrevelfærd på det højeste niveau, og hvor EU samtidigt bistår vanskelige regioner og brancher i store omstillingsprocesser. Reguleringen skal være effektiv og som udgangspunkt gennemføres som minimumsregler med ret til de enkelte lande til at gå videre.
- Nyt Europa foreslår, at spillereglerne for det indre marked suppleres med et nyt overordnet formål om at markedet skal indrettes så det fremmer gennemførelsen af inklusiv cirkulær økonomi og den store transition til et lavemissionssamfund. Der bør oprettes en særlig institution, der rådgiver de politiske organer i EU og medlemslandene og angiver de barrierer, der bør overvindes for at gennemføre transitionen frem mod et bæredygtigt samfund.*
- Nyt Europa foreslår, at lønmodtagerbeskyttelsen i det åbne arbejdsmarked styrkes markant.*
- Nyt Europa foreslår, at øgede EU- fondsmidler fremover prioriteres til omstilling i de regioner og lande, der på grund af den nødvendige meget hurtige omstilling til en mere og mere cirkulær økonomi samt på grund af den EU- interne arbejdsfordeling og globale arbejdsfordeling, bliver ladet tilbage på "perronen".
- Nyt Europa ønsker at der udvikles et omfattende indre grønt marked.
- Nyt Europa er tilhængere af et indre energimarked for VE som en vigtig faktor i gennemførelsen af den grønne transition til cirkulær økonomi.
- Nyt Europa foreslår, at EU opretter en overvågningsinstitution, der overvåger om produkter, der indføres i EU bliver produceret under rimelige vilkår – både miljømæssigt og i forhold til ILO konventionerne.

Kampen om EF/EU's indre marked indtil nu.

EU's indre marked blev endeligt vedtaget i 1986. Den grundlæggende ide bag projektet var at sætte gang i den økonomiske udvikling ved at etablere et fælles indre marked for industrivarer og i nogen grad tjenesteydelser. Efter at toldsatser mellem landene var fjernet var det nu andre typer handelshindringer, der skulle sættes på. Dermed åbnedes den overordnede konflikt mellem marked med ens regler/ingen eller få regler og beskyttelsesregler for forbrugere, miljøhensyn, dyrevelfærd og lønmodtagerbeskyttelse. I Danmark blev denne politiske kamp hård og et flertal i Folketinget bestående af S, SF og R sagde nej til EF-pakken, hvor først og fremmest S og SF's argumenter var at miljøbeskyttelsen, forbrugerbeskyttelsen og lønmodtagernes beskyttelse ikke matchede den frihed, der blev givet virksomhederne og kapitalen. Det betød, at Danmark i sidste runde inden vedtagelsen fik gennemført en den såkaldte miljøgaranti, der gav hvert enkelt medlemsland – efter et regelsæt – ret til at fastholde bedre national beskyttelse. – Hele EF - pakken blev sendt til vejledende folkeafstemning, hvor et betydeligt flertal støttede vedtagelsen. Efter vedtagelsen blev der i EU ført en diskussion i de næste 10 år om at skabe en bedre balance mellem virksomhedernes friheder gennem en indsats for at sikre fælles høje miljøstandarder, fælles høj forbrugerbeskyttelse og bedre sikring af lønmodtagerrettigheder. Kulminerende med Amsterdam traktaten i 1997, der under indtryk af et centrum-venstre styret EU præciserede en bedre balance.

